

DOST İSTERSEN
ALLAH (cc) YETER

Allah (cc)'i Tanımaya Giden Yollar

Lütfullah Müftüoğlu

İnanan bir insan hayatının her anında ALLAH (cc) ile yaşar.

Her an her saniye “ALLAH (cc)” der.

Her işe başlarken mutlaka “BİSMİLLAH” çeker.

Herhangi bir musibet ile karşılaştığında “AMAN
ALLAH'İM!” der.

Kendisine saldıran düşmanın üzerine yürüdüğünde “AL-
LAH ALLAH!” nidaları yükselir ağzından...

Bir şeye güç yetiremediğinde “YA ALLAH!” diye medet bekler.

Büyük bir hadise karşısında kaldığı zaman “ALLAHU EK-
BER” der.

Her hangi bir şeye karar vereceği zaman “BİİZNİLLAH” der.

Her hangi bir şeye karşı hayranlık duyduğunda ve hayrete düş-
tüğünde “MAAŞALLAH” çeker.

Öfkelendiğinde “FESUBHANALLAH” der.

Bir şeyi arzuladığında “İNŞAALLAH” düşer ağzından..

Tevazû gösterdiği bir zamanda ise söyleyeceği kelime
“ESTAĞFİRULLAH”tır.

Müslümanın yemini de “VALLAHİ, BİLLAHİ, TALLAHİ”
şeklinindedir.

Bütün güç ve kuvvetin Allah'ta olduğunu ifade içinde “LA
HAVLE VELA KUVVETE İLLA BİLLAH” çeker.

Hülasa; inanan bir insanın hayatının merkezinde ALLAH
(cc) olmalı, O'nun olmadığı bir zaman ve zeminin (O her
mekânda hazır ve nazırdır) batıl olacağı bilinmeli, O'nsuz bir
hayatın zehir olacağının idrakiyle yaşmalıdır.

İÇİNDEKİLER

Niçin Böyle Bir Kitap?	7
Allah (cc) ile Tanışıklığımız Nasıl?	10
Allah (cc) Bizden Ne İster?	13
Allah (cc)'a İman Nedir?	17
İmanın Şartları	23
Allah (cc)'a İmanın Tesirleri	32
Allah (cc)'ı Nereden Öğreneceğiz?	34
Allah (cc) İsmi Nereden Geliyor?	37
Allah (cc)'ın Sıfatları Nelerdir?	39
Allah (cc)'ın Varlığının Delilleri	58
İnancımızın Temelleri	72
Kaç Çeşit İman Vardır?	75
Kelime-i Tevhîd	85
OKUMA PARÇASI -1 Üç Suale Tek Cevap!	88
Allah (cc) Zaman ve Mekândan Beridir	90
Müslüman Nasıl İnanmalıdır?	93
Hayatın Merkezinde Allah (cc) Var mı?	95
İki Çeşit Tevhid	97
Allah Sevgisi ve Allah Korkusu	99
Allah (cc)'ı Görmek Mümkün mü?	101
Büyük Bir Tevhid Cümlesi	105
OKUMA PARÇASI - 2 Allah (cc)'ın Varlığına İnanmayan	113
İhlas Suresi'nin Tanıttığı Allah (cc)	115
Allah (cc) Kusursuz Yaratıcıdır	117
Bilenler Sever	119
Niçin Önce Kainat Kitabı Zikrediliyor?	121

İnsan Niçin İnanmak İhtiyacı Duyar?	123
Allah (cc)'ı Zikretmek - Anmak	125
Allah (cc) Yerine "Tanrı" Denir mi?	128
OKUMA PARÇASI - 3 Beyin İnanmaya Programlanmış	131
İmanın Zıddı Küfürdür	133
İmanın Geçerli Olması İçin Gerekenler	143
Amelsiz İman Geçerli midir?	145
OKUMA PARÇASI - 4 İnsan Niçin İnanmak İhtiyacı Duyar?	148
Ehl-i Sünnet Akaidi Ne Demektir?	150
En Büyük Zulüm Şirk	153
Şirkin Çeşitleri	159
Küfre Götüren Sözlere Bazıları	166
İmana Zarar Veren Ameller	170
Allah (cc)'ın Güzel İsimleri (Esmâ-i Hüsnâ)	174
Hadislerdeki Güzel İsimler	178
OKUMA PARÇASI - 5 Allah (cc)'ı Zikretmek Huzur Veriyor	180
Güzel İsimlerin Manaları	184
Allah (cc)'ın Diğer İsimleri	214
OKUMA PARÇASI - 6 Allah (cc) Nasıl Bir İlah?	215
İstifade Edilen Kaynaklar	222

NİÇİN BÖYLE BİR KİTAP?

Bir insanın Müslüman olmasının temel şartı Allah (cc)'ın varlığına ve birliğine iman etmesidir. Allah (cc)'a iman etmeyen diğer iman esaslarını kabul etmesi mümkün değildir. Zaten bütün iman esasları da Allah (cc)'a iman rüknünden hareket edilerek manasını bulur.

Bir Müslümanın en önce öğrenmesi gereken ilimlerin başında nasıl bir Allah (cc)'a inandığını bilmesi gelir. Allah (cc)'a imandan sonra diğer iman esasları gelir.

Allah (cc)'a imanda kusur olursa (ki bu bir şıktır) diğer iman esaslarına tam olarak inanmak mümkün değildir.

“Peki, Müslümanlar olarak Allah (cc)'a imanımız ne durumda?”

“Nasıl bir Allah (cc)'a iman ediyoruz?”

“Allah'ımızı ne kadar tanıyoruz?”

“Bizi, Hıristiyan, Yahudi ve diğer inanç sahiplerinin ilah inancından ayıran incelikler nelerdir?”

Günlük hayat içerisinde değişik seviyedeki Müslümanlara bu tür sorular sorup, cevaplarına başvurduğumda doğrusu büyük bir hayal kırıklığı içerisine düştüğümü belirtmek istiyorum. Zira Müslümanlar tek yaratılış gayeleri olan Allah (cc)'a iman etmek ve imanın lazımı olan ibadeti yerine getirmek hususunda oldukça sığ fikirlere sahipler. Kendi mesleklerini, evlatlarını, mensup oldukları cemaat ve partilerini bildiklerinden daha az bilgiye sahiptiler Allah (cc) hakkında.

Sohbetlerde Allah (cc)'tan bahsedilirken sıradan tavırlar içerisinde olan bazı Müslümanların Peygamber Efendimizden (sav) bahsedilince hemen salavat getirerek büyük hürmet göstermeleri de beni şaşırtıyordu. Sanki (farkına varılmasa da) Peygamber Efendimize (sav) gösterilen hürmet (hâşâ) Allah (cc)'a gösterilmiyor gibiydi. Böyle bir durum açık biçimde şirk olmasına rağmen insanların bundan haberdar olmamaları gerçekten çok üzücü bir durum meydana getirmektedir.

Halbuki Rabbimiz bizi bu hususta şöyle uarmaktadır:

• **“Onların çoğu, Allah’a şirk koşmaksızın iman etmez.”**
(Yusuf 106)

Peygamber Efendimizin de (sav) günde yetmiş defa (çocukluktan kinaye) şirkten Allah’a sığındığını biliyoruz. O (sav) peygamberdi ve şirk ondan fersah fersah uzaktı. Öyleyse **“Niçin şirkten yetmiş defa Allah (cc)’a sığınmıyordu?”** düşünmemiz gerekmez mi?

Biz ümmetinin gizli ve açık şirke düşeceğinden korkan Peygamber Efendimiz (sav) bizi bu şekilde ikaz ederek şirke girmeme hususunda alabildiğine hassas olmamızı öğütlemektedir.

Günlük hayatın dağdası ve hengamesi içerisinde bu hassasiyete dikkat etmediğimiz açıktır. Halbuki böyle bir tehlike ile karşı karşıya olmamız bizim ebedi hayatımızı tehdit etmektedir. Dünya hayatımızı tehdit eden bir tehlikeden korunmak için elimizden gelen her türlü çabayı gösterirken, ebedi hayatımızı tehdit eden böyle ciddi bir tehlikeden sakınmak için yeterli çabayı göstermememizi akıllı bir davranış olarak telakki edemeyiz.

Yukarıda özetlediğimiz gerçeklerden hareket ettiğimizde inanan için en önemli görevin, Allah (cc)'ın varlığına ve birliğine tam olarak inanmak için gerekli ilimleri öğrenmemiz olduğu ortaya çıkmaktadır. Tevhid inancının hakkıyla öğrenilmesi, nasıl bir Allah (cc)'a inandığımızı bilmemiz, Rabb'imizin isim

ve sıfatlarıyla kainatta nasıl tecelli ettiğini anlamamız hakkıyla iman etmemizin olmazsa olmazlarıdır. Bunun için akıllı bir insana yakışan hakkıyla iman etmek, O'nu bütün noksan sıfatlardan münezze kılıp bütün kemal sıfatları ile muttasıf kılmaktır.

Allah (cc) bütün günahları affedeceğini bildirirken, şirki affetmeyeceğini bildirmesi biz Müslümanları alabildiğine korkutmalı ve günlük yaşantımız içerisinde şirke girmekten fersah fersah uzak olmaya çalışmaya itmelidir. Bunun yolu da Tevhidi hakikatleri çok iyi bilmeye ve şirki tanımaya bağlıdır.

Elinizdeki eser bu gayeye yukarıda zikredilen endişelerden yola çıkılarak insanımıza yardımcı olmak maksadıyla ve sade bir dille kaleme alındı. Maksadımız; Müslüman kardeşlerimizin nasıl bir Allah (cc)'a iman ettiklerini bilmelerine katkıda bulunmak ve Allah (cc)'a bilerek veya bilmeyerek ortak koşmaktan kaçınmalarını sağlamaktır. Ebedi saadet ve kurtuluşumuzun yolu budur. Bu yola küçük bir katkıda bulunabilirsek kendimizi bahtiyar hissederiz.

Lütfullah Müftüoğlu / 2009

ALLAH (cc) İLE TANIŞIKLIĞIMIZ NASIL?

• *“Kullarım sana, Ben’den sorarlarsa, Ben şüphesiz onlara pek yakıным. Bana dua edenin duasını Bana dua ettiği anda işitir, ona karşılık veririm.” (Bakara 186)*

En yakın dostlarımız en çok tanıdıklarımızdır. Bu tanışıklığımız ve dostluğumuzu bilmekliğimiz sebebiyle arkadaş olmuşuzdur.

Tanıdığımız ve güzel hasletlerini bildiğimiz dostumuzu ise severiz. Yani sevgimizin temelinde dostumuzu iyi tanımamız yatar.

Peki “Gerçek Dost” olan Rabb’imiz ile tanışıklığımız nasıl?

İbrahim (as) gibi Cebrail (as)’i bile araya sokmak istemeyecek kadar ileri mi?

Yoksa sıkıştığımız zaman hatırladığımız; ama geniş zamanlarda hatıra getirmediğimiz bir dostumuz gibi mi?

Gerçek dost her an hatırlanandır, her an yanında olandır.

Bunun için Allah (cc)’ımız ile ilgili tanışıklığımızı yeniden gözden geçirmeli ve O’nu isim ve sıfatlarıyla ne kadar bildiğimizi yeniden gündemimize almalıyız.

Dost istersen Allah (cc) yeter.

O (cc) dost oldu mu bütün mahlukat düşman olsa bir hüküm yoktur. Ama O dost olmadı mı bütün cihan dost olsa ne değeri olur ki?

Bu sebeple eğer Allah'ımızı en yakın dostumuz olarak biliyor isek, O'nu isim ve sıfatlarıyla çok iyi tanımalıyız.

Mesela:

• **“Allah her şeyi işiten ve görendir.”** (Nisa: 134)

• **“O; yere gireni de, ondan çıkana da, gökten ineni de oraya yüksele ni de bilendir.”** (Fatır: 35/31)

Her an, her şeyi işiten ve gören bir Allah (cc)'a karşı insanın tavırları değişir elbette.

O'nun gördüğü ve bildiği bir ortamda insan O'nun sevmediği bir hareketi yapmaz, yapamaz.

O'nun her şeyi her an gördüğünü ve işittiğini bilen insan bütün ihtiyaçlarını, acizliklerini O'na arz eder.

Yalnız O'ndan yardım diler ve yalnız O'na kulluk eder. O'ndan başkasının kendisine yardıma gelmeyeceğini, geleme yeceğini anlar.

Allah (cc) Samed'dir. Hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Ama insanların her işlerinde, her tavırlarında, her anlarında Samed'e ihtiyaçları vardır.

• **“Ey insanlar! Allah'a muhtaç olanlar sizlersiniz. Allah ise; O kimseye muhtaç olmayandır, hamda lâıyık olandır.”** (Fatır: 13)

Gerçek böyle olmasına rağmen, türkülere bile sarkan **“Yetiş ya Muhammed, Yetiş Ya Ali”** ya da **“Yetiş ya Seyda”** gibi ifadeler şirk kokmuyor mu?

Ayet açık ve net biçimde yardımın sadece Allah (cc)'tan isteneceğini bildirirken ölmüş insanlardan yardım dilemek, bu ayetle nasıl telif edilebiliyor ki?

Yine meselâ:

**Allah (cc)
Samed'dir. Hiçbir
şeye ihtiyacı yoktur.
Ama insanların her
işlerinde, her tavır-
larında, her anların-
da Samed'e ihtiyaç-
ları vardır.**

• **“De ki; göğüslerinizin içinde olanı gizleseniz de, açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerde olanı da yerde olanı da O bilir. Allah her şeye kadirdir.”** (Al-i imran: 29)

• **“Gaybın anahtarı O’nun yanındadır. O’ndan başkası bunları bilmez. Karada ve denizde ne varsa hepsini O bilir. Bir yaprak düşmeye görsün. Mutlaka O’nu bilir.”** (En’am suresi: 59)

Yaratan’ın bir sıfatı da her şeyi bilmesidir. Evet Allah (cc) her şeyi bilir. Ayetin ifadesiyle kalplerde geçen en ufak bir bilgiyi bile bilir.

Her şeyi bilen bir Allah (cc)’tan bir şey saklanır mı?

Allah (cc) her işimizi, her hareketimizi, her niyetimizi bilir. Allah (cc)’ın her şeyi bilmesi güç ve kudretinin her şeyi kuşattığının da en büyük delilidir. Kainatta O’nun bilgisi haricinde hiçbir zerre hareket edemez. Allah (cc) kainatı ve alemleri yaratıp da başıboş bırakmışta değildir. Allah (cc) her şeyi, görür, bilir, işitir ve yaratır.

Her şeyi bilen Allah (cc) olmasına karşılık, bazı şeyhlerin, liderlerin, müctehit taslaklarının her şeyi bildiğini iddia etmesi büyük bir şirk değil mi? Böyle bir iddiayı yapan kendini İslam’ın neresine koyabilir ki?

• **“Göklerde ve yerde bulunan herkes O’ndan diler. O her gün (her an) bir iştedir.”** (Rahman: 29)

ALLAH (cc) BİZDEN NE İSTER?

• *“Ben cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zariyat: 56)*

Günümüzde tanımadığımız biri bize bir iyilik yapsa, ister istemez aklımıza, “Bu insan bana bu iyiliği niye yaptı?” diye bir soru gelir.

İyiliği yapanın böyle bir niyeti olmasa da benzer bir soru ile karşılaşmamız her zaman mümkündür.

İyiliği yapanın hiçbir karşılık beklemeden yaptığını öğrenince de ister istemez o kişiye karşı olan hayranlığımız artar ve her yerde takdirle, övgüyle bahsederiz. Hatta hatırımı her yerde yüksek tutarız.

Peki, bizi yoktan yaratan, yaratırken insan olarak bu dünyaya gönderen, insan olarak gönderdikten sonra da sonsuz nimetlerle donatan, insan olmanın hazını bize tattıran Allah (cc)’ımız bunları bir karşılık istemek için mi yaptı?

Samed olan, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah (cc)’ımız verdiği bunca nimete karşı bizden ne ister?

Rabb’imizi tanıyan herkes O’nun bizim hiçbir şeyimize muhtaç olmadığını bilir. Yine Rabb’imizi tanıyan herkes bizden bazı istekleri olduğunu da idrak eder.

Allah (cc)’ımız bizden; her şeyden önce verdiği nimetlere karşı kendisine şükretmemizi, emirlerine uymamızı, yasaklarından kaçınmamızı ve asla nankörlük edip verilen nimetleri

İnsanı, insan olarak gönderen ve onu insanlık kabiliyetleriyle donatan Allah (cc)'a ne kadar şükretsek, ne kadar teşekkür etsek yine de azdır.

inkâr etmememizi ister. Bu istek asla bir ihtiyaçtan dolayı değildir.

Aslında istenen şeylere baktığımızda hepsinin yine bizim menfaatimize olduğunu görürüz.

• **“(O) istediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah’ın nimetini saymaya kalkarsanız, onu sayamazsınız. Gerçekten insan çok zalim ve çok nankördür.”** (Sebe: 14)

• **“O halde Beni (ibadet ve itaatle) anın ki, Ben de sizi (sevap ve mağfiretle) anayım; Bana şükredin (itaatsizlikle) Bana nankörlük etmeyin.”** (Bakara: 152)

İnsanı dünyaya gelmeden önce insan olarak gönderen ve onu insanlık kabiliyetleriyle donatan Allah (cc)'a ne kadar şükretsek, ne kadar teşekkür etsek yine de azdır. Zira Allah'ımızın bize karşılıksız verdiği nimetleri, vücudumuzun azalarını hiçbir değerle alamayacak kadar değerli olduklarını herkes bilir. Bugün “İki gözünü ver sana on trilyon vereyim.” diyen birine hangimiz iki gözümüzü verebiliriz ki? Hâkeza beynimiz, kalbimiz, aklımız ve sayamayacağımız kadar önemli azalarımızın ne kadar değerli olduğunu buradan kıyaslayalım.

Bir kahve ısmarlayanı kırk yıl hatırımızda tutuyorsak, bize sonsuz nimetler veren Allah (cc)'ımızı nasıl anmamız ve hatırımızda tutmamız gerektiğini artık siz kıyas edin.

Bize hiçbir ikram etme mecburiyeti yok iken bunca nimeti ikram eden Allah (cc)'ımızı bilmemek, tanımamak, O'nun emir ve yasaklarına uymamak en büyük zalimliklerden biridir elbette.

• **“... Kim (Allah’ın nimetlerine) şükrederse; ancak kendi (fayda)sı için şükretmiş olur. Kim de (isyan ve itaatsizlikte) nankörlük ederse, şüphesiz ki Allah ganidir (çok zengin ve**

hiçbir şeye muhtaç değildir.), hem de övülmeye layık olandır.”
(Lokman: 12)

Peki Allah (cc)’ımız verdiği bunca nimete karşı bizden ne istiyor?

Bediüzzaman Hazretleri Rabb’imizin bizden istediklerini şiirsel bir tarzda şöyle anlatır:

“Hakiki nimet veren Allah (cc)’ımız, bizden o kıymeti sonsuz nimetlere karşılık bizden istediği fiyat üç şeydir.

Biri: Zikir.

Biri: Şükür.

Biri: Fikir’dir.

Herşeye başlarken, söylediğimiz “Bismillah” (Allah’ın adıyla) zikirdir.

Nimetlerin sonunda söylediğimiz “Elhamdülillah” (Allah’a hamd olsun) şükürdür.

Baş ve son arasında, yani ortada, bu kıymet biçilemeyen ve her biri sanat harikası olan nimetleri, Bir olan ve hiçbir şeye ihtiyacı bulunmayan Allah’ımızın kudretinin mucizeleri ve rahmetinin hediyeleri olduğunu düşünmek, akletmek ise fikirdir.”

Zikretmeyen, şükretmeyen, fikretmeyen insana insan demek ne kadar doğrudur?

Zaten akıllı insan bunları yapandır ve aklını kullanmayanları Allah (cc), Cual’e yani pislik böceğine benzetmektedir. Yaşadığı mekan tamamıyla pislik olmasına karşılık onu misk zanneden Cual’e...

İnsan olan insan Allah (cc)’ımızın verdiği nimetler karşısında O’na layıkıyla kul olur ve en güzel yaratılış sırrına sahip olur. Bu yol ancak Kur’an ve Sünnete uymakla mümkündür. Zaten Rabb’imiz de **“Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”** (Zariyat 56) demiyor mu?

Başka şey için değil; sadece kulluk için. Diğer bütün şeyler, işler bu kulluğu yerine getirmek için birer vasıta olmaktan öteye geçemez. Geçirenlerin, kalbine Allah'tan başkasını koyanların "Ayine-i samed" olan kalbe karşı ihanet ettiğini söylemek asla mübalağa olmaz.

Ne mutlu O'na kulluk yaparak şereflenenlere! Çünkü en büyük izzet ve şeref Allah (cc)'a kul olmaktır. Bu dünyada ve ahirette izzet ve şeref isteyen, izzetli ve şerefli bir hayatı olmasını arzulayanlar için en büyük ideal budur.

Tevhid iki çeşit olur:

Birisi halkın anlayacağı (âmiyane) tevhiddir. Böyle tevhid sahipleri; "Allah'ın ortağı yoktur ve bu kâinat O'nun mülküdür." der. Bu kısım tevhid sahiplerinin fikirce gaflet ve dalâlete düşmeleri tehlikesi vardır.

İkincisi ise hakikî tevhiddir. Bu seviyeye ulaşan tevhid sahipleri; "Allah birdir, mülk O'nundur, vücut O'nundur, her şey O'nundur." der; sarsılmaz bir inanca sahip olurlar. Bu kısım tevhid sahipleri, her şeyin üstünde Cenab-ı Hakk'ın mührünü görür ve her şeyin cephesinde bulunan damgasını okur. Bu sayede huzurî bir tevhid melekesi sahibi olurlar ki, dalalet ve şüphelerin taarruzundan kurtulurlar.

ALLAH (cc)'A İMAN NEDİR?

• *“De ki: O Allah tektir. Allah Samed’dir. Doğmamış ve doğrulmamıştır. Hiçbir şey O’nun dengi değildir.” (İhlas: 1-4)*

Allah (cc)’a iman, Allah Teâlâ’nın varlığına ve birliğine inanmak ve O’nu sıfat ve isimleriyle güzelce tanımaktır. Allah (cc)’a inanma, O’na dayanma ve ibadette bulunma ihtiyacı, insanda yaratılıştan vardır. Zaten yaratılışın en yüksek gayesi ve en yüce neticesi Allah (cc)’a iman etmektir.

Allah (cc)’a iman eden insanın en yüksek mertebesi ve insanlığın en büyük makamı, Allah (cc)’a iman içindeki nasıl bir Allah (cc)’a iman ettiğini bilmek (marifetullah)tir.

İnsanların en parlak saadeti ve en tatlı nimeti, o marifetullah içindeki Allah sevgisi (muhabbetullah)dir.

İnsan ruhu için en hâlis mutluluk, insan kalbi için en temiz sevinç, o Allah sevgisi içindeki ruhani lezzeti kazanmaktır.

Bütün hakikî saadet, hâlis sevinç, şirin nimet ve safi lezzet elbette marifetullah ve muhabbetullahtadır.

Saadeti, sevinci, mutluluğu, lezzeti arayanlar bunları marifetullah ve muhabbetullahtan başka yerde bulamaz.

Cenab-ı Hakk’ı tanıyan ve seven, sonsuz saadetlere, nimetlere, nurlara, sırlara, sahip olur.

Allah (cc)’i hakikî tanımayan, sevmeyen; sonsuz şikâyetlere, elemlere, şüphelere manen ve maddeten düşer.